

Projekt stanowiska przedstawiony
na spotkaniu niezależnych IX 99

[142]

W warunkach normalnego funkcjonowania Związku Harcerstwa Polskiego stopnie instruktorskie nadawane winny być przez główne kwatery organizacji męskiej oraz żeńskiej na wniosek komend chorągwi. Warunki w jakich obecnie funkcjonują niezależne środowiska i organizacje harcerskie uniemożliwiają takie rozwiązanie. Powołana przez te środowiska ogólnopolska Rada Instruktorska pełni wobec istniejących niezależnych drużyn i organizacji harcerskich funkcje głównej kwatery w dziedzinie kształcenia kadry instruktorskiej i weryfikacji stopni instruktorskich.

Rada Instruktorska stwierdza spełnianie przez instruktora wymagań stawianych przed przewodnikiem/przewodniczką, podharcmistrem/podharcmistrzynią, czy harcmistrem/harcmistrzynią. Dla instruktorów stojących na czele samodzielnych środowisk czy organizacji oraz dla środowisk, które scedowały na Radę takie uprawnienia stwierdzenie to jest równoznaczne z nadaniem stopnia instruktorskiego. W pozostałych przypadkach oficjalne stwierdzenie wydane przez Radę jest wnioskiem o nadanie stopnia instruktorskiego i wymaga zatwierdzenia rozkazem naczelnych władz organizacji, do której należy instruktor.

1. System stopni instruktorskich obejmuje trzy stopnie. Są to:
przewodnik/przewodniczka
podharcistrz/podharcmistrzyni
harcistrz/harcmistrzyni

Każdy z tych stopni związany jest z pełnieniem /możliwością pełnienia/ w harcerstwie konkretnych funkcji wychowawczych.

PRZEWODNIK/PRZEWODNICZKA to instruktor-wychowawca zdolny do samodzielnego prowadzenia drużyny harcerskiej czy gromady suchowej w ramach istniejącego środowiska harcerskiego /szczepu, hufca itp./

PODHARCISTRZ/PODHARCISTRZYNI to doświadczony, całkowicie samodzielny drużynowy. Instruktor zdolny kierować pracą nie tylko pojedynczej drużyny lecz także całego środowiska /szczepu, hufca, samodzielnej drużyny/. Zdolny także środowisko stworzyć od podstaw. To wychowawca patrzący na pracę drużyny czy środowiska którym kieruje nie tylko z harcerskiego punktu widzenia. Harcerz-obywatel współodpowiedzialny za losy swego środowiska harcerskiego, rodziny, społeczności lokalnej czy zawodowej, Współodpowiedzialny za losy Polski.

HARCMISTRZ/HARCMISTRZYNI to wychowawca wychowawców. Instruktor, który w pracy własnego środowiska wychował następców zdolnych pokierować jego pracą. Poprzez swoją pracę w kręgu czy innym środowisku instruktorskim współtwórca harcerstwa jako ruchu nie tylko w skali jednej miejscowości, szczepu czy hufca lecz w skali całego kraju. Wychowawca młodych pokoleń Polaków, a jednocześnie dojrzały obywatel Rzeczypospolitej.

2. Zewnętrzny oznaczeniem na mundurze instruktorskim poszczególnych stopni są: filcowa podkładka noszona pod krzyżem harcerskim oraz lilia skautowa na lewym rękawie munduru w kolorach: dla stopnia przewodnika - granatowym, dla stopnia podharcmistra - zielonym, dla stopnia harcmistrza - czerwonym.
3. Otwarcie próby na stopień instruktorski następuje na wniosek władz organizacji /środowiska/, w ramach którego działa kandydat, lub - w przypadku kierowników środowisk - na wniosek członka Rady.
4. Dla każdego kandydata, w momencie podjęcia uchwały Rady o otwarciu próby na stopień, Rada wyznacza opiekuna próby - instruktora w stopniu nie niższym niż zdobywany przez kandydata, którego zadaniem jest ostateczne ustalenie zadań rzeczowych na okres próby oraz czuwanie nad jej przebiegiem.
5. Warunki dopuszczenia do próby:
PRZEWODNIK/PRZEWODNICZKA:
 - przez minimum 1 rok pełnił w drużynie /środowisku/ funkcję drużynowego /ew. przybocznego/
 - samodzielnie zorganizował i poprowadził obóz drużyny, ew. był komendantem samodzielnego programowo podobozu drużyny //!
w ramach zgrupowania
 - posiada stopień Harcerza Orlego/Wędrowniczki
 - ukończył 18 rok życia

PODHARCMISTRZ/PODHARCMISTRZYNI

- przez minimum dwa lata od zdobycia stopnia Przewodnika pełnił w środowisku funkcję drużynowego, szczepowego lub hufcowego
- samodzielnie przygotował i poprowadził jako komendant minimum 3 obozy stałe drużyny i 2 obozy wędrownicze /żeglarskie, kajakowe, rowerowe, górskie itp./
- posiada stopień Harcerza Rzeczypospolitej

HARCMISTRZ/HARCMISTRZYNI

- przez minimum dwa lata od zdobycia stopnia podharcemistrza pełnił funkcję kierownika lub współtwórcy własnego środowiska harcerskiego /szczepowy, hufcowy itp./
 - przez minimum dwa lata pełnił funkcję związaną z kształceniem i wychowaniem młodszej kadry harcerskiej i instruktorskiej w kręgu lub środowisku instruktorskim
 - kierował jako komendant obozem kształceniowym dla zastępowych i kandydatów na drużynowych i przybocznych.
6. W ramach próby na stopień kandydat ma w praktycznej pracy własnego środowiska oraz w czasie realizacji zadań wyznaczonych przez opiekuna próby wykazać się postawą oraz umiejętnościami określonymi w p. 1 niniejszego regulaminu.
7. Przyznanie /wnioskowanie/ stopnia następuje w wyniku głosowania członków Rady na zakończenie zbiórki ^{Rady} podsumowującej próbę na stopień.
8. Mianowania /oficjalnego wręczenia wniosku/ dokonuje przewodniczący Rady Instruktorskiej na uroczystej zbiórce Rady w obecności opiekuna stopnia i przedstawicieli środowiska instruktora zdobywającego stopień.
9. Wszystkie decyzje Rady podejmowane są w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów. Przy głosowaniu dotyczącym nadania /wnioskowania o nadaniu/ stopnia obowiązuje quorum 2/3 członków Rady. W głosowaniu dotyczącym ~~otwarcia~~ otwarcia próby na stopień, wyborze opiekuna próby oraz przyznaniu stopnia uczestniczą wyłącznie instruktorzy o stopniu nie niższym niż stopień zdobywany przez kandydata.
10. Wzór listu-mianowania:
Rada Instruktorska Niezależnych Środowisk i Organizacji Harcerskich uznaje, że dh
wypełnił wymagania stopnia
podpis przewodniczącego Rady

